

CARNAVAL, CARNEOL, se *Karnaval, Karneol*.

CAROLIN, --i'n, m. 3. 1) Benämning på Carl XII:s krigare. — 2) Ett guldmynt, motsvarande ungefär 5 Rdr 16 sk. sv. b.ko. — 3) (i Sverige) Ett silvermynt, svarande mot en fjerdedels riksdaler, hvilket i medlet af förra århundradet kom ur rörelsen. — Äfv. *Karolin*.

CAROLINGER, --li'ngr, m. 3. (mest i plur.) Benämning på franska konungarna af Carl d. Stores ätt.

CAROLINGISK, a. 2. (hist.) Som tillhör eller har afseende på Carolingerna (se föreg. o.) eller någon af dem.

CAROLINSK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på någon af de svenska konungar, som haft namnet Carl. Så t. ex. har *Carolinska medicokirurgiska institutet* sin benämning deraf, att det stiftades under Carl XI:s regering. *Carolinska Akademien* kallas universitetet i Lund, efter Carl X. — Äfv. *Karolinsk*.

CAROTIN, --i'n, n. 3. sing. Ett kristalliserande färgämne i morötter.

CAROTTE, karå'tt, m. (fr.) 1) Torkade tobaksblad, som sammanbindas och malas till snus. — 2) På detta sätt malet snus.

CARRARA-MARMOR, karåramårmårr, m. sing. Fin, vit marmor till bildstoder, ifrån trakten af Carrara uti Italien.

CARRIÈRE, kariär, m. 3. (fr.) 1) Ridbana; löpbana. — 2) a) (fig.) Lefnadslopp. — b) Embetsbana, embetstid. — 3) (i fråga om rid- eller vagnshästar) Språng, lopp. *I full c.*, i fullt språng. — En och annan har börjat skriva *Karriär* ell. *Karrier*; ordet är, liksom de flesta andra utländska, i svenskan obehöfligt.

CARRIOL, CARRONAD, se under K.

CARROSSE, se *Kaross*.

CARTEL, se *Kartel*.

CARTESIAN, ---ån, m. 3. Anhängare af Cartesii filosofiska system.

CARTESIANSK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på, står i förbindelse med Cartesii filosofiska system.

CARTHAMIN, karrtami'n, n. 3. sing. (kem.) Rött färgämne, som erhålles af safior.

CARTHOW, m. 3. (gam. krigsk.) Ett slags lång kanon. Kallades äfv. *Notslanga*.

CARTHUSIANER, se *Karthusianer*.

CARTON, se *Kartong*.

CARTOUCHE, kartusch, m. 3. (fr.) 1) (byggn.k. o. mål.) Uthuggen eller målad infattning, bestående af löfverk och andra sirater, och som innesluter ett vapen, ett namnchiffer, en sinnebild, m. m. — 2) (fyrv.) Hylsa till fyrvkeripjeser. — 3) (krigsv.) Se *Kartesch* och *Kardus*. — 4) Brukas äfv. oriktigt i st. f. *Patrontaska* (*Cartouchier*). — Skrifves äfv. *Cartusch* och *Kartusch*.

CASCARILLA, --i'lla, f. 1. sing. Den bittra och välluktande barken af peruanska trädet *Croton Eluteria*, och som användes på apotek och i parfumerier.

CASCHELOTT, se *Kaschelott*.

CASCO, (handelst.) Assurans-benämning på ett assurerad fartyg.

CASEIN, --i'n, n. 3. sing. (kem.) Se *Ostämne*.

CASEMATT, se *Kasematt*.

CASINO, kasi'no, n. (ital.) 1) Sällskapshus för de högre klasserna, med dans-, mat- och konsertsalar, spelrum, m. m. — 2) Ett slags kortspel.

CASSIA, kássia, f. 1. sing. 1) Ett trädslag af Ärtskidväxterna, hvaraf finnas flera arter; växer i Egypten, Nubien och Ostindien. Till arterna höra: *C. lanceolata* eller Sennetträdet, och *C. Fistula*, som växer i Ostindien, och hvars skidor, 1 fot långa och 1 tum tjocka, nyttjas på apoteken och innehålla en sötsur, angenämt smakande merg, som har laxerande verkan. — 2) (farm.) Mergen af nyssnämde träd, hvilken användes till laxativ. — Skrifves äfv. *Kassia*.

CASSIABARK, kássiabårkk, m. 2. sing. Barken af trädslaget *Cassia Fistula*, hvilken har mycken likhet med kanel. Kallas äfv. *Cassia lignea*. — Skrifves äfv. *Kassiabark*.

CASSIASKIDA, f. 1. Skida utaf trädet *Cassia Fistula*; se *Cassia*. — Skrifves äfven *Kassiaskida*.

CASSIATRÄD, n. 3. Se *Cassia*, 1.

CASSONAD, --åd, m. 3. Ett slags råsocker. Kallas äfv. *Pudersocker*.

CASTAGNETTER, se *Kastanjetter*.

CASTELLAN, se *Kastellan*.

CASTIGATION, ---tschön, f. 3. (från latinets) Tukt, aga. Brukas föga. — Äfv. *Kastigation*.

CASTIGERA, v. a. 1. (af lat. *Castigare*) Tukta, aga. Brukas föga. — Äfv. *Kastigera*.

CASTOR, se *Kastor*.

CASTOR OCH POLLUX. 1) (astr.) Tvenne stjernor i stjernbilden Tvillingarna. — 2) (nat. hist.) Benämning på tvenne dagfjärilar. — 3) (fys.) Små elektriska lågor, som visa sig i ändarna af master och rår, vid ett analkande åskväder. Kallas äfv. *St. Elms-eldar* eller *Hafssken*.

CASTORIN, --i'n, n. 3. sing. (kem.) En art kristalliniskt, icke tvålbart fett, som innehålles i bäfvergåll.

CASTRAT, m. fl., se *Kastrat*, m. fl.

CASTRUM DOLORIS, kásstrumm dolöris, n. pl. *castra* — (lat.) Svartklädt och rikt upplyst likrum, hvori en furstlig eller annan förnäm persons lik är utställt till åskådande.

CASUARIE, se *Kasuarie*.

CASUISTIK, m. fl., se *Kasuistik*, m. fl.

CASUS, kásuss, m. 3. (lat.) 1) Händelse, fall; tillstånd, ställning, belägenhet; rättgångssak, mål. *Tänk, om en sådan c. skulle inträffa! Befinna sig i en svår c.* — 2) (gram.) Betecknar de olika ställningar eller förhållanden, som ett nomen, pronomen eller particip har till andra ord i en mening. — Skrifves äfv. *Kasus*.

CATECHU, se *Kateku*.

CATHETER, CATHOLIK, m. fl., se *Kateter, Katolik*, m. fl.

CATO, káto, nom. propr. m. 3. pl. *Caloner*. 1) Namnet på tvenne för sina stränga seder ryktbara män i det fordn Rom. — 2) (fig.) Sträng, allvarsam och vis man, sträng sededomare.

CAUSAL, --ål, a. 2. (fil.) Som har afseende på orsak och verkan. Orsaklig. — Äfv. *Kausal*.

CAUSALITET, ----ét, f. 3. (fil.) Förhållande af orsak och verkan, hvori två ting stå till hvarandra. Orsaklighet. — Äfv. *Kausalitet*.

CAUTEL, kautäl, m. 3. (fr. *Cautèle*) Försigtighetsåtgärd vid juridiska handlingar. — Äfv. *Kautel*.

CAUTION, CAVERA, m. fl., se *Kaution, Kavera*, m. fl.

CAVAL, kaváll, m. 3. Figur, som föreställer en ryttare, på tvenne kort i en cambiolek.

CAVALCAD, CAVALLERI, CAVALIER, se under K.